

Solia 1888 și slava ei

2 aprilie 2008

Gili Cârstea

Solia 1888 a fost numită „începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul,” adică cel din Apocalips 18. De asemenea, a fost numită „marea strigare a îngerului al treilea”:

“Marea strigare a îngerului al treilea a și început în descoperirea neprihănirii lui Hristos, Răscumpărătorul iertător de păcate. Acesta este începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul” (RH 1 aprilie 1890).

Astăzi am citit un pasaj care oferă o explicație solidă despre cum va veni redeșteptarea în biserica rămășiței, și ce legătură are ea cu solia 1888:

“Am auzit pe cei îmbrăcați cu armura prezentând adevărul cu mare putere. Avea efect. Mulți fuseseră legați; unele soții de soții lor, unii copii de părinții lor. Cei cinstiți, care fuseseră împiedicați să audă adevărul, acum se prindeau de el cu mare bucurie. Toată teama de rudele lor dispăruse, iar adevărul era tot ce conta pentru ei. Ei fuseseră înfometăți și însetați după adevăr; el era mai scump și mai prețios decât viața. Am întrebat ce a produs această mare schimbare. Un înger a răspuns: ‘Este Ploaia Târzie, reînvierea de la fața Domnului, Marea Strigare a îngerului al treilea.’” (1 SG 271).

Aici avem prezentată lucrarea pe care cei sigilați o vor face sub puterea Duhului Sfânt în Ploaia Târzie, când suflete sincere din Babilonul spiritual vor păși sub stindardul Prințului Emanuel.

Eu constat însă că exact același principiu funcționează chiar astăzi în mijlocul bisericii rămășiței. Solia neprihănirii lui Hristos începe să ajungă la sufletele care au însetat după adevărul soliei îngerului al treilea. Unii nu au avut de unde să audă, dar alții au fost împiedicați de rudele, prietenii sau colaboratorii lor din comunitate, unde solia a fost tratată cu indiferență sau ostilitate, făcută să pară nesemnificativă pentru timpul nostru.

Alții au înțeles că aceasta este lumina care se va dezvolta în solia “celuilalt înger,” dar poziția lor în biserică ar fi fost periclitată, ar fi dus la conflicte și chiar despărțire, lucru pe care au căutat să-l evite cu orice preț.

Dar cu cât foamea spirituală crește, cu atât această solie destinată a deveni Ploaia Târzie și Marea Strigare va străluci mai tare, convingând inimile sincere că aceasta este soluția lui Dumnezeu pentru încropeala laodiceană.

Când sora White a întrebat cum se explică marea schimbare pe care o observă, îngerul a răspuns că este efectul Marii Strigări și al Ploii Târzii. De aici, concluzia vine de la sine: Dacă solia 1888 este cea care produce marea redeșteptare în lume, este absolut normal ca ea să pregătească și pe purtătorii ei în interiorul bisericii. Efectul ei asupra lumii va fi resimțit mai întâi în interiorul bisericii, asupra celor care au dus dorul unei solii autentice de har abundent, solie capabilă să pună capăt stăpânirii nemiloase a legii păcatului și a morții din inimile lor. Ascultați referirea clară la această categorie:

“Pe măsură ce membrii trupului lui Hristos se apropie de timpul ultimului lor mare conflict, “timpul strâmtorării lui Iacob,” ei vor crește în Hristos, devenind părtași de Duhul Său în mare măsură. În timp ce solia îngerului al treilea se transformă într-o mare strigare, iar lucrarea este însoțită de mare putere și slavă, poporul credincios al lui Dumnezeu va deveni părtaș la acea slavă. Ceea ce îi înviorează și împuternicește să treacă prin timpul de strâmtorare este ploaia târzie. Fețele lor vor străluci de slava acelei lumini care însoțește solia îngerului al treilea” (RH 27 mai 1862).

La data când a scris aceste lucruri, sora White nu știa nimic despre solia 1888, sau că ea va fi începutul marii strigări și al ploii târzii. A scris doar ceea ce a văzut sau i s-a explicat. Dar ce a scris ea despre aceste lucruri are o importanță deosebită pentru noi, cei care ne pregătim să pășim în mijlocul minunilor marii strigări și ale ploii târzii.

Așa cum este cert că solia îngerului al treilea se va transforma într-o mare strigare, la fel de cert este că solia 1888 este “cu adevărat” solia îngerului al treilea. Care sunt consecințele transformării soliei 1888 în marea strigare? Răspunsul este minunat, în deplin acord cu scopul soliei, acela de a ne ajuta să împlinim scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice: “Ei vor crește în Hristos, devenind părtași de Duhul Său în mare măsură... poporul credincios al lui Dumnezeu va deveni părtaș la acea slavă.” Și, la fel de important și măreț, “fețele lor vor străluci de slava acelei lumini care însoțește solia îngerului al treilea.”

Spun din nou: La data când a scris aceste lucruri, biserica și sora White nu știau nimic despre părtășia cu natura divină și scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice. Abia după 1888 a început ea să scrie despre aceste lucruri, chiar dacă ea, Jones și Waggoner avuseseră despre ele doar o slabă licărire.

Acum, dacă strălucirea de pe fețele lor este o metaforă despre valoarea luminii, sau chiar o realitate precum în cazul martirului Ștefan, prea puțin contează în acest moment.

Ceea ce putem spune noi, cei care am îndrăgit această solie, este că strălucirea ei deja ne fascinează. A pus în noi nu numai o foame disperată după

neprihănire, nu doar o explicație intelectuală pentru impasul nostru laodicean, ci exact taina lui Hristos, soluția lui Dumnezeu de a împăca lumea cu Sine.

Ce bucurie imensă, prietenii mei, să fim de pe acum “părtași la acea slavă,” slavă care vine din transformarea soliei prețioase de care ne-am legat viața în ploaia târzie și marea strigare a îngerului al treilea.

Nu există privilegiu și onoare mai mare pentru care merită să trăiești. Să înveți de pe acum Cântarea lui Moise și a Mielușelului se va dovedi cândva elementul vital care ne-a făcut “terebiști ai neprihănirii, un sad al Domnului care să slujească pentru slava Sa.”
